

Aan allen die dit wensen wordt gratis een stencil met nadere gegevens en beschrijvingen van de betreffende soorten toegezonden. Leden van de N.M.V. wenden zich tot C. Bas, Rapenburg 98a, Leiden.

TRYPAAANBLAUW ALS CELWANDKLEURING BIJ FUNGI

Gaarne wil ik op deze plaats de aandacht vestigen op een door Boedijn beschreven kleurmethode voor celwanden van fungi [Stain Technology 31, 115 (1956)].

Met de bekende kleurmethode met katoenblauw krijgt men slechts een kleuring van de protoplasmatische inhoud van de hyphen. Na toepassing van de trypaanblauw-kleuring volgens Boedijn krijgt men preparaten, waarin het protoplasma vrijwel ongekleurd blijft en de celwanden fraai diep blauw gekleurd worden.

Van het trypaanblauw wordt een 0,1 - 0,5% oplossing gemaakt in 45% azijnzuur of in lactophenol. De azijnzure oplossing kleurt sneller en is meer geschikt voor dikwandige hyphen.

Met deze azijnzure oplossing heb ik een reeks preparaten gekleurd, om deze te vergelijken met overeenkomstige met katoenblauw (CBBBB) gekleurde preparaten. Zowel in kneuspreparaten als in totaalpreparaten als in preparaten met microtoomcoupes bleek de trypaanblauw-kleuring steeds aanzienlijk scherper en helderder dan de katoenblauw-kleuring. Dit gold zowel voor Phycomyceten, Fungi Imperfecti, Discomyceten als voor plaatjeszwammen. Bij sterkere vergrotingen kan men onder het microscoop de celwand zeer nauwkeurig volgen na de trypaanblauw-kleuring.

Bijzonder fraai is deze kleuring in combinatie met een saffranine O-kleuring bij Humariaceae („harige discomyceten”). Bij microtoomcoupes kan men de trypaanblauw-kleuring in 70% alcohol tot de juiste intensiteit differentiëren, waarbij vrijwel uitsluitend de celwand gekleurd blijft.

Kneuspreparaten kan men gemakkelijk houdbaar maken met Aquamount van Gurr.

J. van Brummelen.

Dr. Fop.I. Brouwer, Leven en werken van E. Heimans en de opbloei der natuurstudie in Nederland in het begin van de twintigste eeuw, uitgave J.B. Wolters, Groningen, X + 402 pp., prijs f 16,50.

Deze uitgebreide bibliografie over E. Heimans, welke thans in de boekhandel verkrijgbaar is, bevat de tekst van de dissertatie op grond waarvan ons medelid, Dr Fop.I. Brouwer, op 19 maart 1958 te Amsterdam de doctorsgraad verwierf. Wij willen hem gaarne op deze plaats hiernede van harte gelukwensen.

Het boek is vlot geschreven en voorzien van een aantal zorgvuldig

uitgekozen foto's. In enige bijlagen worden nog vele belangwekkende details vermeld, zoals de genealogie van de familie Heimans, korte biografieën van andere grote figuren uit die tijd die de natuurstudie sterk hebben bevorderd, alsmede een volledige lijst van de door Heimans en over Heimans gepubliceerde boeken en tijdschriftartikelen.

Het is prettig, dat door deze studie de persoon van E. Heimans nog eens volledig naar voren wordt gebracht. Hij heeft toch in zijn tijd een enorme invloed gehad op de ontwikkeling van de natuurstudie in ons land en hoewel zijn naam thans nog voortleeft in de combinatie „Heimans en Thijssen", is hij door zijn overlijden in 1914 als persoon zo langzamerhand buiten het gezichtsveld der thans levende generatie gekomen. Slechts betrekkelijk weinigen onder ons hebben Heimans nog persoonlijk gekend. Zelf heb ik dat voorrecht ook niet gehad, daar ik in 1914 nog maar een kleine jongen was, zij het dat de namen Heimans en Thijssen in het ouderlijk huis reeds van de aanvang af bekende klancken waren.

De auteur heeft ernaar gestreefd de verhoudingen en de sfeer van de jaren rondom de eeuwwisseling zo goed mogelijk weer te geven. Ik geloof, dat hij daarin zeer wel is geslaagd. Voor de juiste beoordeling van een persoon moet men zich rekenschap geven van het tijdsbestek waarin hij leefde. Het was zo'n 50 à 70 jaar geleden een heel ander leven dan wij nu kennen, met een vaak geheel andere instelling. Er is sedertdien, o.a. door twee wereldoorlogen en grote vooruitgang van technische hulpmiddelen, veel veranderd en dat is ook in het verenigingsleven duidelijk voelbaar. Het is goed om eens een ogenblik stil te staan bij hetgeen de grote baanbrekers hebben verricht en de lezing van dit boek zij dan ook een ieder gaarne aanbevolen.

Wat de mycologie betreft, vindt men op p.173-176 een aantal gegevens, waarin o.a. wordt gememoreerd, dat Heimans in 1908 tot de oprichters onzer Vereniging behoorde en tot zijn dood in 1914 een bestuursfunctie heeft vervuld. De paddestoelen waren voor hem geen hoofdzaak, maar hij had er een warme belangstelling voor en heeft daarvan herhaaldelijk in woord en geschrift blijk gegeven. Het is jammer, dat in de oude gegevens onzer Vereniging, blijkens een onderzoek van onze Secretaresse, geen details over de periode 1908-1914 meer te vinden zijn, die de activiteiten van Heimans in de N.M.V. nog nader kunnen belichten.

G.L. van Eyndhoven.

PROVINCIALE DUINTERREINEN VAN NOORD-HOLLAND

Nog te weinig mensen zijn er zich van bewust dat er tussen Wijk aan Zee en Bergen 4800 ha prachtig duinterrein met geringe kosten (dagkaart f 0,30, ook maand- en jaarkaarten verkrijgbaar) voor hen toegankelijk is. Uit ervaring weten wij reeds dat deze gebieden mycologisch gezien zeer de moeite waard zijn.

Veel gegevens kan men vinden in een mooi geïllustreerde gids welke men na storting van f 0,60 op giro 38519 t.n.v. Dienst der Terreinen van het P.W.N. te Bakkeum, krijgt toegezonden.